О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 35613

гр. София, 29.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 63 състав,** в закрито заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **9557** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157 ДОПК.

Образувано е по искане на „Кей Ви Ес Груп“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от Д. И. Ц., чрез адв. В. Б., за спиране на изпълнението на Ревизионен акт /РА/ № Р-22221723002829-091-001/05.03.2024г., издаден от О. Г. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. Б. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден изцяло в оспорената част с Решение № 1143/19.08.2025г. на Директора на Дирекция „ОДОП” – С., с който на дружеството са установени задължения за корпоративен данък над декларирания по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 29 615.42 лв. и лихви в размер на 5 937.28 лв., и са направени корекции на декларираните резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 1 240 004,71 лв. за ревизираните данъчни периоди октомври, ноември и декември 2021г., и от месец март 2022г. до месец март 2023г. включително, ведно с лихви в размер на 272 263.62 лв.

В частта на декларираните резултати по ЗДДС за данъчни периоди юли, август и септември 2021г. януари и февруари 2022г. не са налице корекции. В тази част ревизионният акт не се оспорва и е влязъл в сила.

Към молбата е приложена Оценителска експертиза за определяне на пазарната стойност на недвижими имоти, изготвена от инж. П. В. П. на 27.08.2025г. Иска се спиране изпълнението на обжалвания Ревизионен акт.

Искането е процесуално допустимо, предвид обстоятелството, че в разпоредбата на чл. 157, ал. 1 ДОПК не е предвиден срок, в който следва да бъде подадено искането, същото е направено от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от предявяване. Жалбата, с която се оспорва РА, чието спиране на изпълнението се иска, също е процесуално допустима.

На основание чл. 157, ал. 3 ДОПК, за да прецени основателността на искането за спиране изпълнението на оспорения ревизионен акт, съдът взе предвид следното:

Общият принцип, залегнал в разпоредбата на чл. 157, ал. 1 ДОПК е, че обжалването на ревизионния акт не спира неговото изпълнение. С чл. 157, ал. 2 ДОПК е предвидена възможност за жалбоподателя да иска от административния съд спиране изпълнението на оспорения ревизионен акт при изпълнение на определени предпоставки, предвидени в чл. 157, ал. 3 ДОПК. Съгласно посочената разпоредба към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер, като в тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 - 5 .

В разглеждания случай от жалбоподателя са представени доказателства за наложени обезпечителни мерки с ПНПОМ изх. № С240022-022-0081922/04.09.2024г., изразяващи се във възбрана на следните недвижими имоти:

- земеделска земя, КИД 38978.652.28, поземлен имот с идентификатор 38978.652.28, с трайно предназначение на територията: Земеделска, с начин на трайно ползване: Нива, категория на земята 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 652028, площ 15765кв.м, находящ се в [населено място], област С., местност Б., придобит с нотариален акт Нотариален акт № 11, том I, рег. № 268, с данъчна оценка (за недвижими имоти) 2948.80 лв.;
- земеделска земя, КИД 38978.653.32, поземлен имот с идентификатор 38978.653.32, адрес на поземления имот: [населено място], местност "Б.", с площ по КК 2324 кв.м, трайно предназначение на територията: Земеделска, начин на трайно ползване: Нива, категория на земята: 4 (четвърта), придобит с нотариален акт Нотариален акт № 151, том II, рег. № 4248, дело 314/2022г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 434.70 лв.;
- земеделска земя, КИД 38978.652.25, поземлен имот с идентификатор 38978.652.25 , с трайно предназначение на територията: Земеделска, с начин на трайно ползване: Нива, категория на земята 4 (четвърта), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 652025, площ 11339кв.м, находящ се в [населено място], област С., местност Б., придобит с нотариален акт Нотариален акт №11, том I, № 268, с данъчна оценка (за недвижими имоти) 2121.00 лв.

Установеното с РА № Р-22221723002829-091-001/05.03.2024г. задължение е в общ размер на 1 269 620,13 лв.- главница, и лихви в общ размер от 278 200,90 лв. С Решение № 1143/19.08.2025г. на директора на Дирекция ОДОП С. е потвърден РА в оспорената част на установените резултати за корпоративен данък за 2021г. и в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за ревизираните данъчни периоди октомври, ноември и декември 2021г., и от месец март 2022г. до месец март 2023г. включително, ведно със съответните лихви.

В частта, която РА е потвърден и по отношение на която е обжалван пред съда, определените задължения на дружеството са в общ размер на 1 269 620,13 лв. главница, и лихви в общ размер от 278 200,90 лв. т.е. 1 547 821,03 лв.

Видно от представените доказателства и по-конкретно съобразно ПНПОМ изх. № С240022-022-0081922/04.09.2024 г., стойността на предложените за обезпечение от жалбоподателя възбранени недвижими имоти са съответно за земеделска земя, КИД 38978.652.28 - данъчна оценка 2948.80 лв.; за земеделска земя, КИД 38978.653.32 - данъчна оценка 434.70 лв.; за земеделска земя, КИД 38978.652.25 - данъчна оценка 2121.00 лв.

Обстоятелството, че на дата 27.08.2025 година е изготвена Оценителска експертиза за определяне на пазарната стойност на възбранените недвижими имоти, изготвена от инж. П. В. П., не може да доведе до извод, че определената пазарна оценка на първо място е меродавна, както се твърди в молбата. В разпоредбата на чл. 195, ал. 6 от ДОПК изрично е посочено, че точки 1, 2 и 3 следва да се прилагат последователно, т.е при липса на балансова стойност: по данъчната оценка, определена съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) за

недвижими имот, по застрахователната стойност, вписана в застрахователния договор на активи, по придобивната стойност на вещите. Разпоредбата на чл. 195, ал. 6 от ДОПК е императивна, а изброяването в т. 1-3 е лимитивно и изчерпателно, поради което не би могло да се обоснове извод, че законодателят е предвидил възможност за налагане на обезпечение по пазарна цена на недвижимия имот. Съответно, публичният изпълнител е наложил обезпечителни мерки – възбрана върху недвижим имот по данъчна оценка на същия.
В този смисъл са Определение № 13585 от 16.12.2024г. на ВАС по адм. д. № 11415/2024г., VIII о., Определение № 8959 от 18.07.2024г. на ВАС по адм. д. № 7019/2024г., VIII о., Определение № 6726 от 21.06.2023г. на ВАС по адм. д. № 6001/2023г., I о., Определение № 11819 от 23.09.2020г. на ВАС по адм. д. № 9698/2020г., I о. и др.
При преценка за наличието на предпоставките на чл. 153, ал. 2 от ДОПК, следва съдът да отговори на въпроса, дали направеното, съответно предложеното обезпечение гарантира в максимална степен правото на държавата да получи удовлетворение на вземането, установено с ревизионния акт - а именно дали длъжникът е единствен собственик, има ли привилегировани кредитори - дали върху активите има наложени ипотеки или особени залози, има ли други наложени възбрани върху същите имоти в полза на други кредитори или за обезпечаване на задължения по други подлежащи на изпълнение актове, както и налице ли са факти и обстоятелства, които биха направили трудно събирането на установените задължения, така че да не бъде защитен в максимална степен интересът на държавата. При тази преценка, съдът се ръководи от принципа на съразмерност на наложените обезпечителни мерки с обжалваното данъчно задължение по РА, както и от принципа за бързо и ефективно евентуално принудително събиране на публичните вземания.
В тази връзка, съдът установи, че стойността на имотите по данъчна оценка в общ размер на 5 504,5 лв. не е достатъчна, за да обезпечи задължението, а пазарната оценка на имотите в общ размер на 2 001 495 лв., която според жалбоподателя надхвърля актуалния размер на установените с РА задължения (главница и лихви) в случая е ирелевантна, тъй като законодателят изрично е определил способите, чрез които се извършват обезпеченията и пазарната стойност не е сред тях.
В искането за спиране на обжалвания ревизионен акт не е направено предложение за обезпечение на недвижими имоти, различни от възбранените, нито пък са представени доказателства за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер.
Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че в случая не са налице предпоставките за спиране на изпълнението на оспорения РА, предвидени с разпоредбата на чл. 157, ал. 3 вр. чл. 153, ал. 5 ДОПК – жалбоподателят не е представил доказателства за направено обезпечение в размер на главницата и лихвите, нито е направил конкретно предложение за обезпечение в същия размер. Поради това, искането на „Кей Ви Ес Груп“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за спиране изпълнението на оспорения ревизионен акт следва да бъде отхвърлено като неоснователно.
Настоящият съдебен състав намира, че за жалбоподателя съществува процесуалната възможност в хода на висящия съдебен процес да депозира ново искане за спиране изпълнението на ревизионния акт, като го обоснове и подкрепи с доказателства, тъй като в нормата на чл. 157 от ДОПК няма преклузия и еднократност на подаване на искането.
Водим от горното и на основание чл. 157, ал. 4 от ДОПК, Административен съд София – град, I отделение, 63 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Кей Ви Ес Груп“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от Д. И. Ц., чрез адв. В. Б., за спиране на изпълнението на Ревизионен акт /РА/ № Р-22221723002829-091-001/05.03.2024г., издаден от О. Г. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. Б. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден изцяло в оспорената част с Решение № 1143/19.08.2025г. на Директора на Дирекция „ОДОП” – С..

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от определението да се изпрати на страните по делото.

СЪДИЯ: